

บทอ่านที่ 1

2 ซมอ 6:12ข-15,17-19

ในครั้งนั้น กษัตริย์ดาวิดจึงเสด็จไปนำหีบของพระเจ้าขึ้นจากบ้านของโอเบด-เอโดม มาที่เมืองของดาวิดด้วยความยินดี เมื่อคนหามหีบขององค์พระผู้เป็นเจ้าเดินไปหกก้าว กษัตริย์ดาวิดก็ทรงถวายโคเพศผู้และแกะอ้วนทีอย่างละตัวเป็นเครื่องบูชา กษัตริย์ดาวิดทรงคาดเอาใตผ้าป่านเพียงผืนเดียว เดินรำสุดกำลังเฉพาะพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า กษัตริย์ดาวิดกับชาวอิสราเอลทั้งหลายนำหีบขององค์พระผู้เป็นเจ้าขึ้นมา พร้อมกับโห่ร้องด้วยความยินดี และเป่าแตร

เมื่อนำหีบขององค์พระผู้เป็นเจ้าเข้ามาประดิษฐานไว้ในที่ที่กำหนดกลางกระโจมซึ่ง กษัตริย์ดาวิดทรงตั้งขึ้นไว้ พระองค์ทรงถวายเครื่องบูชาและสาคินบูชาเฉพาะพระพักตร์ องค์พระผู้เป็นเจ้า เมื่อทรงถวายเครื่องเผาบูชาและสาคินบูชาแล้ว กษัตริย์ดาวิดก็ทรง อวยพรประชาชนในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าจอมจักรวาล และประทานอาหารแก่ ประชาชนชาวอิสราเอลทุกคน ทั้งชายและหญิง คือขนมปังคนละก้อน เนื้ออย่างคนละ ชิ้น และผลองุ่นแห้งอัดคนละก้อน หลังจากนั้น ประชาชนต่างกลับบ้าน

พระวรสาร

มก 3:31-35

เวลานั้น พระมารดาและพระญาติของพระองค์มาถึง ยืนรออยู่ข้างนอก ส่งคนเข้าไป ทูลพระองค์ ประชาชนกำลังนั่งล้อมพระองค์อยู่ เขาจึงทูลพระองค์ว่า “มารดาและพี่น้องของท่านกำลังตามหาท่าน คอยอยู่ข้างนอก” พระองค์ตรัสถามว่า “ใครเป็นมารดา และพี่น้องของเรา” แล้วพระองค์ทอดพระเนตรผู้ที่นั่งเป็นวงล้อมอยู่ ตรัสว่า “นี่คือ มารดาและพี่น้องของเรา ผู้ใดทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า ผู้นั้นเป็นพี่น้องชายหญิง และเป็นมารดาของเรา”

 ข้อคิด

เป็นการยากที่จะเข้าใจความซาบซึ้งของใครสักคนที่แสดงออกอย่างไม่อายฟ้า ายดิน เพราะความซาบซึ้งของเขานั้น มิได้เกิดขึ้นกับเราโดยตรงนั่นเอง พระเจ้าให้เรา มนุษย์เกิดมา และประดับมนุษย์ด้วยสิ่งที่เรียกว่า “ความรู้สึก” อะไรที่คนไม่รู้สึก ก็เพียง แคได้ฟังผ่านๆ หรือรับรู้เฉยๆ อะไรเล่าที่เกิดขึ้นในใจของกษัตริย์ดาวิดเมื่อพระองค์เดินรำ ญสุดกำลังตามขบวนแห่หีบพันธสัญญา ในวันนั้นมีผู้คนมากมายที่เป็นประชาชนและ ข้าราชการบริหารเห็นกษัตริย์ของตนกระทำตัวพระองค์เป็นนางรำ แน่นนอนพวกเขาไม่ได้มี ศรีทษาทที่ตนเองได้รับสัมผัสจากพระทัยดีและฤทธิ์เดชของพระเจ้าเหมือนที่ดาวิดได้ ประสบในใจและในชีวิต ท่านจงเรียนรู้จักตนเองและคนอื่นจาก “ความรู้สึก” เกิด เพราะ เป็นสิ่งที่โกหกกันได้ยากที่สุด

ระลึกถึง
น.โทมัส อาควินัส
พระสงฆ์และ
นักปราชญ์
สดด 24:7-10
ทำวัตรสวดที่ 3